

lingslandene. I forslaget opfordredes de vedkommende lande til i deres planlægning at tage passende hensyn til udbygningen af informationstjenesten og FN's særorganisationer til at bistå udviklingslandene med opbygningen af deres nationale informationstjeneste. Forslaget vedtoges enstemmigt, også i plenarforsamlingen.

Debatten.

Debatten indledtes af viceformanden for UNICEFs forretningsudvalg (Tabibi), der redegjorde for fondens virksomhed. Arbejdet i børnefondens virksomhed havde været præget af omlægningen af fondens arbejde fra deltagelse i specielle projekter til på forskellig måde at yde bistand til de enkelte landes bestræbelser for en almindelig forbedring af børns og unges forhold. Fonden ville træde i nærmere samarbejde med FN's regionale kontorer og udviklingsinstitutioner for særligt gennem disses rådgivningsvirksomhed at medvirke til, at der i den nationale planlægning blev vist fornøden interesse for børns og unges forhold.

Direktøren for FN's sociale afdeling (Miss Julia Henderson) redegjorde for FN's arbejde på det sociale område. Afdelingen havde især arbejdet med bolig- og byplanlægningsproblemer, der som følge af befolkningstilvæksten og den voldsomme tilflytning fra land til by havde fået en meget presserende karakter. Dette var baggrunden for det af Det økonomiske og sociale Råd vedtagne forslag om nedsættelse af en særlig komité for bolig- og byplanlægning.

Under debatten blev der fra mange sider givet udtryk for anerkendelse af FN's børnefond og den sociale afdelings arbejde. Desuden understregedes betydningen af en afbalanceret økonomisk og social udvikling. Fra østlandenes side kritiseredes den ulige sammensætning af FN's stab, ligesom det kritiseredes, at FN ikke udarbejdede retningslinier for de enkelte landes planlægning. Dette hindrede, hævdedes det, udviklingslandene i at drage nytte af de socialistiske landes planlægningsmetoder.

Den danske delegerede (*fru Refshvund Thomsen*) afviste i et indlæg, at FN skulle fastlægge retningslinier for de enkelte landes planlægning. Hvert enkelt land måtte selv afgøre, hvilket system det ville anvende for

at opnå økonomisk og social fremgang. Endvidere udtalte den danske delegerede anerkendelse af, at Det økonomiske og sociale Råd har nedsat en bolig- og byplanlægningskomité samt anbefalede en udvidelse af rådgivningsvirksomheden vedrørende menneskerettighederne. Såvel den indiske som den jugoslaviske delegerede støttede den danske afvisning af, at FN skulle tage mere direkte del i de enkelte landes planlægning.

Rådgivningsvirksomhed på menneskerettighedsområdet.

(Dagsordenens pkt. 80).

3. udvalg behandlede ovennævnte dagsordenspunkt i forbindelse med Det økonomiske og sociale Råds beretning.

Som grundlag for drøttelserne havde udvalget et af 11 lande fremsat forslag om at udvide FN's rådgivningsarbejde vedrørende menneskerettighederne. Udvidelsen skulle bestå i en fordobling af antallet af legater til studieophold.

Forslaget mødte en del modstand i udvalget, idet flere lande, især Storbritannien, vendte sig mod den forøgelse af FN's budget, som forslaget ville medføre. Endvidere fandtes det uhensigtsmæssigt at fremme stipendievirksomheden uden at åbne mulighed for i givet fald at anvende en del af det dertil beregnede beløb på seminarvirksomhed, såfremt dette viste sig mest hensigtsmæssigt. Resolutionsforslaget vedtoges med 60 stemmer for, ingen imod, 26 lande afholdt sig fra at stemme.

I plenarforsamlingen vedtoges resolutionsudkastet uden diskussion med 80 stemmer for, herunder Danmark og de øvrige skandinaviske lande, ingen imod, medens 21 undlod at stemme, herunder Storbritannien og østblokken.

Udslag af racefordomme samt national og religiøs intolerance.

(Dagsordenens pkt. 48).

15. plenarforsamling vedtog en erklæring, der fordømte alle udslag af racemæssigt og religiøst had på det politiske, økonomiske sociale, undervisningsmæssige og kulturelle område. Ved resolutionen opfordrede for-